

**EUROPOS KONVENCIJA DEL BAUDŽIAMOJO PROCESO PERDAVIMO
NR. 73
Strasburas, 1972 05 15**

Valstybes, Europos Tarybos nares, šios Konvencijos signatares,

atsižvelgdamos I Europos Tarybos tiksla siekti didesnes savo nariu vienybes,

noredamos papildyti Valstybiu atlikta darba, siekiant teisingesniu ir efektyvesniu sankciju baudžiamosios teises srityje,

manydamos, kad šiuo tikslu, vadovaujantis tarpusavio pasitikėjimu, yra naudinga užtikrinti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) organizavimu tarptautiniu mastu ir tuo būdu išvengti trukumu, kylantiems dėl ginčų nustatant kompetenciją,

s u s i t a r e, kad:

I DALIS

Apibrezimai

1 straipsnis

Šios Konvencijos tikslais:

(a) "nusikaltimas" apima veika, kvalifikuojama pagal baudžiamuosius Istatymus, bei veika, numatoma šios Konvencijos III priede išvardytose teisinėse nuostatose, su sąlyga, kad tuo atveju, kai nusikaltima nagrinėti yra kompetentinga administracinė institucija, asmeniui turi būti suteikta galimybė, kad jo byla nagrinėtų teismas.

(b) "sankcija" reiškia bausmė ar kitas teisinės priemonės, priimtas ar taikomas už nusikaltimą arba III priede išvardytu teisiniu nuostatu pažeidimą.

II DALIS

Kompetencija

2 straipsnis

1. Šios Konvencijos taikymo tikslais kiekviena Susitariančioji Valstybė yra kompetentinga persekioti už nusikaltimą, kuriam taikomi kitos Susitariančiosios Valstybės Istatymai, pagal savo baudžiamuosius Istatymus.

2. Remiantis šio straipsnio 1 punktu Susitariančiajai Valstybei suteikta kompetencija gali būti vykdoma tik pagal kitos Susitariančiosios Valstybės pateikta prašyma perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą).

3 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybe, pagal savo Istatymus kompetentinga persekioti už nusikaltima, šios Konvencijos taikymo tikslais gali atsisakyti arba susilaikyti nuo procesiniu veiksniu Itariamajo asmens, kuris už ta patl nusikaltima yra arba bus persekiojamas kitos Susitariančiosios Valstybes, atžvilgiu. Sutinkamai su 21 straipsnio 2 punktu kiekvienas sprendimas atsisakyti arba susilaikyti nuo procesiniu veiksniu bus laikomas laikinu tol, kol nebus priimtas galutinis sprendimas kitoje Susitariančiojoje Valstybeje.

4 straipsnis

Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, nutraukia išimtinai 2 straipsniu pagrįsta baudžiamajl procesa (persekiojima), kai, jos nuomone, teise bausti panaikinama pagal prašyma pateikusios Valstybes Istatymus kitais nei termino baigimosi pagrindais, kuriam taikomi 10(c), 11(f) ir (g), 22, 23 ir 26 straipsniai.

5 straipsnis

Šios Konvencijos III dalies nuostatos neriboja Valstybes, kuriai adresuojamas prašymas, municipaliniu Istatymu suteiktos kompetencijos baudžiamajo proceso (persekiojimo) atžvilgiu.

III DALIS

Baudžiamajo proceso (persekiojimo) perdavimas

1 skyrius: Prašymas perimti baudžiamajl procesa (persekiojima)

6 straipsnis

1. Kai asmuo yra Itiriamas padares nusikaltima pagal Susitariančiosios Valstybes Istatymus, ta Valstybe gali prašyti kitos Susitariančiosios Valstybes atlikti procesinius veiksmus šioje Konvencijoje numatytais atvejais ir pagal joje numatytas salygas.

2. Jei pagal šios Konvencijos nuostatas viena Susitariančioji Valstybe gali prašyti kitos Susitariančiosios Valstybes perimti baudžiamajl procesa (persekiojima), kompetentingos pirmosios Valstybes institucijos I šia galimybe atsižvelgia.

7 straipsnis

1. Valstybe, kuriai adresuojamas prašymas, gali perimti baudžiamajl procesa (persekiojima) tik tada, kai nusikaltimas, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti persekiojima, butu kvalifikuojamas kaip nusikaltimas, jei jis butu padarytas jos teritorijoje ir, esant tokioms aplinkybems, nusikalteliui pagal jos Istatymus taip pat butu taikoma sankcija.

2. Jei nusikaltima prašyma pateikusioje Valstybeje padare valstybes pareigunas arba nusikaltimas padarytas prieš valstybes pareiguna, valstybine institucija arba kurl kita valstybines reikšmes statusa turintl objekta, prašyma gavusioje Valstybeje bus laikoma, kad nusikaltimas padarytas valstybes pareiguno arba prieš tokl asmenl, institucija arba objekta, turintl valstybines reikšmes statusa toje Valstybeje, prieš kuria toks nusikaltimas buvo faktiškai padarytas.

8 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybe gali prašyti kitos Susitariančiosios Valstybes perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) kiekvienu ar kiekvienais žemiau nurodytais atvejais:

- (a) jei Itiriamas asmuo gyvena Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas;
- (b) jei Itiriamas asmuo yra Valstybes, kuriai adresuojamas prašymas, pilietis arba jei jis yra iš tos Valstybes kiles;
- (c) jei Itiriamas asmuo atlieka arba atliks laisvės atėmimo bausmę Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas;
- (d) jei Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas, Itiriamas asmuo yra persekiojamas už tą patį arba kitus nusikaltimus;
- (e) jei ji mano, kad baudžiamojo proceso (persekiojimo) perdavimas pasitarnauti tiesai, ir ypač jei svarbiausi daiktiniai įrodymai yra Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas;
- (f) jei ji mano, kad nuosprendžio, jei jis būtų priimtas, vykdymas Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas, galėtų pagerinti nuteisto asmens socialinės reabilitacijos sąlygas;
- (g) jei ji mano, kad prašymą pateikiantioje Valstybeje negalima užtikrinti Itiriamo asmens dalyvavimo baudžiamajame teismo procese, o jo dalyvavimas baudžiamajame teismo procese Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas, gali būti užtikrintas;
- (h) jei ji mano, kad net ir pateikusi ekstradicijos prašymą, pati negalės įvykdyti nuosprendžio, jei jis būtų paskelbtas, o tai galės padaryti Valstybe, kuriai adresuojamas prašymas.

2. Jei Itiriamo asmens atžvilgiu Susitariančiojoje Valstybeje yra priimtas galutinis nuosprendis, ta Valstybe gali prašyti perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) šio straipsnio 1 punkte nurodytu ar nurodytais atvejais tik tada, kai ji pati, net ir pateikusi ekstradicijos prašymą, negali įvykdyti nuosprendžio ir jeigu kita Susitariančioji Valstybe nepripažįsta užsienio šalies sprendimu vykdymo arba atsisako vykdyti tokį nuosprendį.

9 straipsnis

1. Kompetentingos prašymą gavusios Valstybes institucijos išnagrineja sutinkamai su aukščiau esančiais straipsniais pateiktą prašymą perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą). Jos pagal savo įstatymus nusprendžia, kokių veiksmų imtis šiuo atžvilgiu.

2. Kai Valstybes, kuriai pateiktas prašymas, įstatymai numato, kad už nusikaltimą baudžia administracine institucija, ta Valstybe kaip įmanoma greičiau apie tai informuoja prašymą pateikusia Valstybe, išskyrus tuos atvejus, kai Valstybe, kuriai adresuojamas prašymas, pagal šio straipsnio 3 punktą yra padariusi pareiškimą.

3. Kiekviena Susitariančioji Valstybe, pasirašydama šia Konvencija arba deponuodama ratifikacinius raštus, priemimo arba prisijungimo dokumentus, arba vėliau pareiškimu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali nurodyti sąlygas, pagal kurias jos nacionaliniai Įstatymai leidžia administracinėms institucijoms bausti už tam tikrus nusikaltimus. Toks pareiškimas pakeičia šio straipsnio 2 punkte nurodyta pareiškima.

10 straipsnis

Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, nesiima jokių veiksmų prašymo atžvilgiu:

(a) jei prašymas neatitinka 6 straipsnio 1 punkto ir 7 straipsnio 1 punkto nuostatų; (b) jei baudžiamąjį procesą (persekiojimą) pradėjimas prieštarauja 35 straipsnio nuostatom; (c) jei pagal prašyme nurodytą datą ir sutinkamai su prašymu pateiktosios Valstybės Įstatymais yra pasibaigęs terminas baudžiamajam procesui (persekiojimui) pradėti.

11 straipsnis

Išskyrus 10 straipsnyje numatytus atvejus, Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, negali atsisakyti vykdyti prašymą perimti baudžiamąjį (persekiojimą) procesą, išskyrus šiais atvejais:

- (a) jei ji mano, kad pagrindai, kuriais pagal 8 straipsnį yra pateiktas prašymas, nėra pateisinami;
- (b) jei Įtariamasis asmuo nuolat gyvena Valstybeje, kuriai adresuotas prašymas;
- (c) jei Įtariamasis asmuo nėra pilietis Valstybės, kuriai adresuotas prašymas, ir nusikaltimo padarymo metu nuolat negyveno tos Valstybės teritorijoje;
- (d) jei ji mano, kad nusikaltimas, už kurį prašoma persekioti, yra politinio pobūdžio nusikaltimas, karinis arba finansinis nusikaltimas;
- (e) jei, jos nuomone, yra svariu priežasciu tikėti, kad prašymas perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) pateiktas rasiniais, religiniais, tautybės ar politiniu Įsitikinimu motyvais;
- (f) jei už nusikaltimą jau yra taikomi jos Įstatymai ir sutinkamai su jais prašymo gavimo diena baudžiamasis procesas (persekiojimas) buvo nutrauktas dėl senaties termino; tokiu atveju 26 straipsnio 2 punktas nėra taikomas;
- (g) jei jos kompetencija yra išimtinai pagrįsta 2 straipsniu ir prašymo gavimo diena sutinkamai su jos Įstatymais ir atsižvelgiant į 23 straipsnyje numatytą terminą pratesima 6 mėnesiais, baudžiamasis procesas (persekiojimas) būtų nutrauktas dėl senaties termino;
- (h) jei nusikaltimas padarytas už Valstybės, kuriai adresuotas prašymas, teritorijos ribų;
- (i) jei baudžiamasis procesas (persekiojimas) prieštarautų tarptautiniams Valstybės, kuriai adresuotas prašymas, Įsipareigojimams;
- (j) jei baudžiamasis procesas (persekiojimas) prieštarautų pagrindiniams Valstybės, kuriai adresuotas prašymas, teisines sistemos principams;

(k) jei prašyma pateikusi Valstybe pažeide šioje Konvencijoje nustatytas procesines taisykles.

12 straipsnis

1. Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, atšaukia savo sutikimą vykdyti prašymą, jei po sutikimo paaiškėja šios Konvencijos 10 straipsnyje paminėti pagrindai, dėl kuriu nesiimama jokių veiksmu prašymo atžvilgiu.

2. Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, gali atšaukti savo sutikimą vykdyti prašymą:

(a) jei paaiškėja, kad negalima užtikrinti asmeninio Itarimo asmens dalyvavimo baudžiamojoje byloje toje Valstybeje arba kad joje negalima įvykdyti nuosprendžio, kuris galetu būti paskelbtas;

(b) jei, prieš pradėdant nagrinėti byla teisme, išaiškėja 11 straipsnyje paminėtos priežastys, dėl kuriu galima atsisakyti vykdyti prašymą; arba

(c) kitais atvejais, jei sutinka prašyma pateikusi Valstybe.

2 skyrius: Perdavimo tvarka

13 straipsnis

1. Visi šioje Konvencijoje nurodyti prašymai pateikiami raštu. Juos ir visus kitus šios Konvencijos taikymui butinus pranešimus prašyma pateikiančios Valstybes teisingumo ministerija siuncia Valstybes, kuriai adresuojamas prašymas, teisingumo ministerijai arba, vadovaujantis atskiru tarpusavio susitarimu, prašyma pateikiančios Valstybes institucijos siuncia atitinkamoms Valstybes, kuriai adresuojamas prašymas, institucijoms; prašymai gražinami tuo paciu budu.

2. Skubiais atvejais prašymai ir pranešimai gali būti siunciami per Tarptautine kriminalines policijos organizacija (INTERPOLA).

3. Kiekviena Susitariančioji Valstybe pareiškimu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali pranešti apie savo ketinimą taikyti kita, nei nustatyta šio straipsnio 1 punkte, perdavimo tvarka tokia apimtimi, kiek tai yra su ja susije.

14 straipsnis

Jei Susitariančioji Valstybe mano, kad kitos Valstybes pateiktos informacijos nepakanka, kad ji galetu taikyti šia Konvencija, ji prašo reikalingos papildomos informacijos. Ji gali nustatyti terminą tokiai informacijai gauti.

15 straipsnis

1. Prie prašymo perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) pridedamas baudžiamosios bylos originalas arba patvirtintas jos nuorašas ir visi kiti reikalingi dokumentai. Taciau jei Itarimas asmuo yra suimtas pagal 5 dalies nuostatas ir prašyma pateikusi Valstybe kartu su prašymu perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) negali perduoti šiu dokumentu, jie gali būti atsiusti veliau.

2. Prašyma pateikianti Valstybe taip pat raštu informuoja Valstybe, kuriai adresuojamas prašymas, apie visus po prašymo persiuntimo joje atliktus su baudžiamuoju procesu (persekiojimu) susijusius procesinius veiksmus ar pritaikytas priemones. Prie šio pranešimo pridedami visi atitinkami dokumentai.

16 straipsnis

1. Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, nedelsdama praneša prašyma pateikusiai Valstybei apie savo sprendimą dėl prašymo perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą).

2. Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, taip pat informuoja prašymą pateikusia Valstybe apie baudžiamąjo proceso (persekiojimo) atidėjimą ar jame priimtą sprendimą. Prašymą pateikusiai Valstybei perduodamas kiekvieno rašytinio sprendimo patvirtintas nuorašas.

17 straipsnis

Jei Valstybes, kuriai pateiktas prašymas, kompetencija yra išimtinai pagrįsta 2 straipsniu, ji informuoja kitą asmenį apie prašymą perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), kad šis galėtų pateikti savo nuomonę šiuo klausimu, iki kol toji Valstybe dar nėra priėmusi sprendimo prašymo atžvilgiu.

18 straipsnis

1. Sutinkamai su šio straipsnio 2 punktu nėra reikalaujama dokumentu, susijusiu su šios Konvencijos taikymu, vertimo.

2. Kiekviena Susitariančioji Valstybe, pasirašydama šią Konvenciją, deponuodama ratifikacinius raštus, priėmimo arba prisijungimo dokumentus, gali pateikti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pareiškimą, jog ji pasilieka teise reikalauti, kad prie minėtų dokumentų, išskyrus 16 straipsnio 2 punkte nurodyto sprendimo nuorašą, būtų pridėdamos vertimas. Kitos Susitariančiosios Valstybes atsiuncia vertimus 1 Valstybes, kuriai persiunčiami dokumentai, nacionaline kalba arba 1 viena iš jos nurodytu oficialiu Europos Tarybos kalbu. Tokia nuoroda nėra privaloma. Kita Susitariančioji Valstybe veikia atitinkamai.

3. Šis straipsnis neapriboja jokių prašymų ir pridėdamu dokumentu vertimo nuostatų, kurios gali būti numatytos sutartyse ar susitarimuose, galiojanciuose tarp dviejų ar daugiau Susitariančiųjų Valstybių, ar tose sutartyse ar susitarimuose, kurie gali būti sudaryti.

19 straipsnis

Taikant šią Konvenciją, perduodamiems dokumentams nereikalaujama patvirtinimo.

20 straipsnis

Susitariančios Šalys nereikalauja vienos kitą atlyginti išlaidas, patirtas taikant šią Konvenciją.

3 skyrius: Prašymo perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) išdavos prašymą pateikiančioje Valstybeje

21 straipsnis

1. Prašymą perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) pateikusi Valstybė nebegali persekioti Itarimo asmens už nusikaltimą, kurio atžvilgiu pateiktas prašymas, ar vykdyti anksciau toje Valstybeje šiam asmeniui dėl to paties nusikaltimo paskelbta nuosprendį. Kol nėra gautas Valstybės, kuriai adresuotas prašymas, sprendimas dėl prašymo perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), prašymą pateikusi Valstybė pasilieka teisę imtis visu priemoniu baudžiamojo proceso (persekiojimo) atžvilgiu: nedelsiant perduoti bylą teismui arba tam tikrais atvejais leisti spresti bylą kompetentingai administracinei institucijai.

2. Baudžiamojo proceso (persekiojimo) ir nuosprendžio vykdymo teisę sugražinama prašymą pateikusiai Valstybei:

- (a) jei Valstybė, kuriai pateiktas prašymas, informuoja ją apie savo sprendimą, priimta pagal 10 straipsnį, nesiimti veiksmu prašymo atžvilgiu;
- (b) Valstybė, kuriai pateiktas prašymas, informuoja apie savo sprendimą, priimta pagal 11 straipsnį, atsisakyti vykdyti prašymą;
- (c) Valstybė, kuriai pateiktas prašymas, informuoja apie savo sprendimą, priimta pagal 12 straipsnį, atšaukti savo sutikimą vykdyti prašymą;
- (d) Valstybė, kuriai pateiktas prašymas, informuoja apie savo sprendimą nepradėti baudžiamojo proceso (persekiojimo) arba jį nutraukti;
- (e) ji atšaukia prašymą prieš tai, kol Valstybė, kuriai pateiktas prašymas, dar nėra pranešusi apie sprendimą imtis veiksmu prašymo atžvilgiu.

22 straipsnis

Pagal šios dalies nuostatas pateikusi prašymą perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) Valstybė 6 mėnesiais pratesia terminą baudžiamajam procesui (persekiojimui) pradėti.

4 skyrius: Prašymo perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) išdavos Valstybeje, kuriai pateiktas prašymas

23 straipsnis

Jei Valstybės, kuriai pateiktas prašymas, kompetencija yra išimtinai pagrįsta 2 straipsniu, terminas baudžiamajam procesui (persekiojimui) pradėti toje Valstybeje pratesiamas 6 mėnesiais.

24 straipsnis

1. Jei procesiniai veiksmai priklauso nuo skundo pateikimo abiejose Valstybėse, tai skundas, pateiktas prašymą pateikusoje Valstybeje, turi tokia pati galia kaip ir skundas, pateiktas prašymą gavusioje Valstybeje.

2. Jei paduoti skunda yra būtina tik Valstybeje, kuriai adresuojamas prašymas, ji gali vykdyti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) net ir tada, kai nėra skundo, jei turintis teisę paduoti skunda asmuo per vieną mėnesį nuo kompetentingos institucijos pranešimo, informuojancio apie jo teisę atsisakyti, gavimo dienos to nepadarė.

25 straipsnis

Valstybeje, kuriai pateiktas prašymas, už nusikaltima taikoma sankcija parenkama vadovaujantis jos Istatymais, nebent Istatymai numato kitaip. Kai gavusios prašyma Valstybes kompetencija yra išimtinai pagrįsta 2 straipsniu, joje pritaikyta sankcija neturi būti griežtesne, nei numatyta prašyma pateikusių Valstybes Istatymuose.

26 straipsnis

1. Kiekvienas aktas, priimtas procesiniu veiksniu atžvilgiu prašyma pateikusioje Valstybeje pagal jos Istatymus ir kitus teises aktus, turi ta pacia galia prašyma gavusioje Valstybeje, tarsi jis butu priimtas prašyma pateikusių Valstybes instituciju, jeigu tokiu budu paskelbtas nurodytas aktas nelgyja didesnes Irodomosios reikšmes negu prašyma pateikusioje Valstybeje.
2. Visi prašyma pateikusioje Valstybeje teisetai atlikti terminus nutraukiantys veiksmai turi ta pacia galia prašyma gavusioje Valstybeje ir atvirkščiai.

5 skyrius: Laikinosios priemonės prašyma pateikiančioje Valstybeje

27 straipsnis

1. Jei prašyma pateikiantis Valstybei pranešus apie ketinama perduoti prašyma perimti baudžiamajl procesa (persekiuojima), Valstybes, kuriai adresuojamas prašymas, kompetencija butu išimtinai pagrįsta 2 straipsniu, gavusi prašyma ji šios Konvencijos tikslais gali laikinai suimti Itariama asmeni:

- (a) jei Valstybes, kuriai pateikiamas prašymas, Istatymai leidžia už nusikaltima suimti iki teismo, ir
- (b) jei yra priežasciu manyti, kad Itiriamas asmuo pasisleps nuo teisingumo arba nusleps Irodymus.

2. Prašyme laikinai suimti nurodoma, kad yra leidimas suimti arba kitas tokia pacia galia turintis Isakymas, išduotas pagal prašyma pateikusių Valstybes Istatymuose numatyta tvarka; jame taip pat nurodoma, už kokl nusikaltima bus prašoma vykdyti baudžiamajl procesa (persekiuojima), kada ir kur toks nusikaltimas buvo padarytas, pateikiamas tikslus Itarimo asmens aprašymas. Jame taip pat pateikiamas trumpas bylos aplinkybiu aprašymas.

3. Prašyma laikinai suimti 13 straipsnyje paminetos prašyma pateikiancios Valstybes institucijos siuncia tiesiogiai atitinkamoms Valstybes, kuriai adresuojamas prašymas, institucijoms paštu, telegrama arba kitaip raštu arba kitu budu, su kuriuo sutinka Valstybe, kuriai jis pateikiamas. Prašyma pateikusioji Valstybe nedelsiant informuojama apie prašymo rezultata.

28 straipsnis

Gavusi prašyma vykdyti baudžiamajl procesa (persekiuojima) ir 15 straipsnio 1 punkte nurodytus dokumentus, Valstybe yra kompetentinga taikyti tokias išankstines priemones, Iskaitant Itarimo asmens suemima ir turto arešta, kokios pagal jos Istatymus butu taikomos, jeigu nusikaltimas, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti baudžiamajl procesa (persekiuojima), butu buves padarytas jos teritorijoje.

29 straipsnis

1. 27 ir 28 straipsniuose numatytas laikinasias priemones reguliuoja šios Konvencijos nuostatos ir Valstybes, kuriai pateiktas prašymas, Istatymai. Tos Valstybes Istatymai arba Konvencija taip pat nustato sąlygas, kurioms esant šios priemonės nustoja galioti.
2. Šios priemonės nustoja galioti 21 straipsnio 2 punkte nurodytais atvejais.
3. Jei asmuo yra suimtas vadovaujantis 27 straipsniu, o Valstybe, kuriai adresuojamas prašymas, per 18 dienu nuo suemimo dienos nėra gavusi prašymo vykdyti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), suimtas yra bet kuriuo atveju paleidžiamas.
4. Suimtas asmuo yra bet kuriuo atveju paleidžiamas, jeigu jis yra suimtas vadovaujantis 27 straipsniu, o per 15 dienu nuo prašymo vykdyti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) gavimo dienos Valstybe, kuriai pateiktas prašymas, nėra gavusi dokumentu, kurie turėtų būti jo pridedami.
5. Suemimo terminas, pritaikytas vadovaujantis tik 27 straipsniu, jokių atveju neviršija 40 dienu.

IV DALIS

Baudžiamojo proceso (persekiojimo) dauges

30 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybe, kuri prieš pradėdama arba vykdydama baudžiamąjį procesą (persekiojimą) už nusikaltimą, kuris, jos nuomone, nėra politinio pobūdžio arba karinis nusikaltimas, sužino apie kitoje Susitariančiojoje Valstybeje vykdomą baudžiamąjį procesą (persekiojimą) to paties asmens už tą patį nusikaltimą, apsvaisto, ar ji gali nutraukti, atidėti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), ar perduoti jį kitai Valstybei.
2. Jei pagal aplinkybes ji mano, kad nėra patartina nutraukti arba atidėti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), ji laiku ir prieš paskelbiant nuosprendį praneša apie tai kitai Valstybei.

31 straipsnis

1. Esant 30 straipsnio 2 punkte nurodytoms aplinkybėms, Valstybes, kiekvienu atveju įvertinusios 8 straipsnyje paminėtas bylos aplinkybes, siekia nustatyti, kuri iš jų tes baudžiamąjį procesą (persekiojimą). Šio konsultacinio proceso metu Valstybes atideda sprendimo priėmimą, tačiau nėra įpareigos atidėti ilgesniam laikui kaip 30 dienu nuo 30 straipsnio 2 punkte numatyto pranešimo išsiuntimo datos.
2. 1 punkto nuostatos nėra privalomos:

- (a) Valstybei, išsiunciančiai 30 straipsnio 2 punkte numatyta pranešimą, jei prieš išsiunčiant pranešimą, dalyvaujant kaltinamajam buvo paskelbta teismo pradžia;
- (b) Valstybei, kuriai adresuojamas pranešimas, jei, prieš jį gaunant, dalyvaujant kaltinamajam buvo paskelbta teismo pradžia.

32 straipsnis

Tiesos vardan ir siekiant pritaikyti tinkama sankcija, Valstybes išnagrineja, ar yra tikslinga, kad viena iš ju vykdytu baudžiamąjį procesą (persekiojimą); jei taip, jos siekia nustatyti, kuri Valstybe vykdys baudžiamąjį procesą (persekiojimą), kai:

- (a) keletas iš esmės skirtingu nusikaltimu, numatomu kiekvienos iš šių Valstybių baudžiamuosiuose Įstatymuose, yra priskiriami vienam arba keletui kartu veikusių asmenų;
- (b) vienas kiekvienos iš šių Valstybių Įstatymuose numatomas nusikaltimas yra priskiriamas keletui kartu veikusių asmenų.

33 straipsnis

Visi vadovaujantis 31 straipsnio 1 punktu ir 32 straipsniu priimti sprendimai Susitarianciosiose Valstybėse sukelia visas šioje Konvencijoje numatytas baudžiamąjį procesą (persekiojimą) peremimo pasekmes. Baudžiamąjį procesą (persekiojimą) atidėjusi Valstybe yra laikoma perdavusia baudžiamąjį procesą (persekiojimą) Valstybe.

34 straipsnis

III dalies 2 skyriuje numatyta perdavimo procedūra taikoma tiek, kiek jos nuostatos neprieštarauja šioje dalyje esantiems nuostatom.

V DALIS

Ne bis in idem

35 straipsnis

1. Asmuo, kurio atžvilgiu priimtas galutinis vykdytinąs sprendimas, negali už tą pačią veiką būti nubaustas, jam negali būti pritaikyta sankcija kitoje Susitarianciojoje Valstybeje:

- (a) jei jis buvo išteisintas;
- (b) jei jam pritaikyta sankcija:
 - (i) visiškai įvykdyta arba yra vykdoma, arba
 - (ii) visa sankcija arba jos nelykdyta dalis yra malonės prašymo arba amnestijos objektu, arba
 - (iii) nebegali būti įvykdyta dėl senaties termino;
- (c) teismas nubaude nusikaltėli, neskirdamas sankcijos.

2. Tačiau Susitariancioji Valstybe, nebent ji pati paprašė perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), nėra įpareigota pripažinti *ne bis in idem* galiojimą, jei veika, kurios atžvilgiu priimtas sprendimas, buvo nukreipta prieš valstybinį statusą toje Valstybeje turintį asmenį, instituciją arba objektą arba jei pats sprendimo objektas turi joje valstybinį statusą.

3. Be to, Susitarianciojoje Valstybeje, kurioje buvo padaryta nusikalstama veika arba pagal tos Valstybės Įstatymus kvalifikuojama kaip nusikalstama veika, nėra įpareigota pripažinti *ne bis in idem* galiojimą, nebent ji pati prašo perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą).

36 straipsnis

Jei kitoje Susitariančiojoje Valstybeje už ta pacia veika nuteistam asmeniui yra keliama nauja baudžiamoji byla, iš sankcijos, kuri gali buti pritaikyta, išskaitomas kiekvienas atliktos bausmes laikotarpis.

37 straipsnis

Ši dalis nedraudžia taikyti platesniu nacionaliniu Istatymu nuostatu del ne bis in idem galiojimo užsienio šaliu sprendimuose baudžiamosiose bylose.

VI DALIS

Baigiamieji nuostatai

38 straipsnis

1. Ši Konvencija atvira pasirašyti Valstybems, Europos Tarybos narems. Ji ratifikuojama arba priimama. Ratifikaciniai raštai arba priemimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Konvencija Isigalioja praejus trims menesiams nuo trecio ratifikaciniu raštu arba priemimo dokumento deponavimo dienos.
3. Veliau ratifikuojancios ar priimancios Valstybes, šios Konvencijos signatares, atžvilgiu Konvencija Isigalioja praejus trims menesiams nuo ratifikaciniu raštu ar priemimo dokumentu deponavimo dienos.

39 straipsnis

1. Šiai Konvencijai Isigaliojus, Europos Tarybos Ministru Komitetas gali pakviesti Valstybes, nesancias Europos Tarybos naremis, prisijungti prie šios Konvencijos su salyga, kad rezoliucijai, kurioje yra toks pakvietimas, vieningai pritaria Konvencija ratifikavusios Tarybos nares.
2. Toks prisijungimas Isigalioja deponavus prisijungimo dokumenta Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui ir praejus trims menesiams nuo jo deponavimo dienos.

40 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybe, ratifikuodama šia Konvencija arba deponuodama ratifikacinius raštus, priemimo arba prisijungimo dokumentus, gali apibrežti teritorija ar teritorijas, kuriose taikoma ši Konvencija.
2. Kiekviena Susitariančioji Valstybe deponuodama ratifikacinius raštus, priemimo arba prisijungimo dokumentus ar veliau gali pateikti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pareiškima ir nurodyti, kad ši Konvencija galioja bet kuriai kitai pareiškime nurodytai teritorijai ar teritorijoms, už kuriu tarptautinius ryšius ji atsako ir už kurias ji prisiima Isipareigojimus.
3. Kiekvienas pagal aukšciau esanti punkta pateiktas pareiškimas bet kurios jame minetos teritorijos atžvilgiu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu gali buti atšauktas pagal šios Konvencijos 45 straipsnyje išdestyta procedura.

41 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybe šios Konvencijos pasirašymo metu arba ratifikaciniu raštu, priemimo arba prisijungimo dokumentu deponavimo metu gali pareikšti, kad ji pasinaudoja viena arba keletu I priede numatytu išlygu, arba padaryti šios Konvencijos II priede numatyta pareiškima.
2. Kiekviena Susitariančioji Valstybe, pateikusi pareiškima Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali visiškai arba iš dalies atšaukti pagal aukščiau esantį punktą padaryta išlyga arba pareiškima. Atšaukimas įsigalioja pareiškimo gavimo diena.
3. Kuriu nors šios Konvencijos nuostatu atžvilgiu padariusi išlyga Susitariančioji Valstybe negali reikalauti, kad ta nuostata taikytu kita Susitariančioji Valstybe; tačiau jeigu išlyga yra daline arba salyginė, ji gali reikalauti tos nuostatos taikymo tiek, kiek taiko ji pati.

42 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybe, bet kuriuo metu pateikusi pareiškima Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali jame nurodyti teises nuostatas, kurios turi būti ištrauktos iš šios Konvencijos III prieda.
2. Apie visus III priede išvardytu nacionaliniu nuostatu pasikeitimus, jei dėl jų šiame priede esanti informacija tampa neteisinga, pranešama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
3. Visi taikant aukščiau esančius punktus padaryti III priedo pakeitimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybeje įsigalioja praėjus vienam mėnesiui nuo Europos Tarybos Generalinio Sekretoriaus pranešimo apie juos.

43 straipsnis

1. Ši Konvencija neriboja nei teisiu ar išpareigojimu, kylanciu iš ekstradicijos sutarciu ir tarptautiniu daugiašaliu konvenciju dėl tam tikru (specialiu) klausimu, nei nuostatu, susijusiu su šioje Konvencijoje nagrinejamais klausimais ir esanciu kitose tarp Susitariančiuju Valstybiu veikiančiose konvencijose.
2. Susitariančiosios Valstybes negali sudaryti dvišaliu ar daugiašaliu susitarimu šioje Konvencijoje reglamentuojamais klausimais, išskyrus siekiant papildyti jos nuostatas arba palengvinti joje numatytu principu taikyma.
3. Tuo atveju, jei dvi ar daugiau Susitariančiuju Valstybiu jau yra nustaciusios arba nustatys savo santykius šiuo klausimu vienodu įstatymu pagrindu arba yra nustaciusios arba nustatys sava specialia sistema, jos turi teise, nežiurint šios Konvencijos salygu, atitinkamai reguliuoti tuos santykius.
4. Susitariančiosios Valstybes, pagal aukščiau esancio punkto nuostatas nutraukiančios Konvencijos salygu taikyma savo santykiams šiuo klausimu, apie tai praneša Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

44 straipsnis

Europos Tarybos nusikalstamumo problemu komitetas informuojamas apie šios Konvencijos taikyma. Jis atlieka visa, kas reikalinga visiems dėl šios Konvencijos vykdymo išskylantiems sunkumams taikiai išspresti.

45 straipsnis

1. Ši Konvencija galioja neribota laika.
2. Pateikusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui rašytinį pranešimą, kiekviena Susitariančioji Valstybė gali denonsuoti šia Konvencija.
3. Toks denonsavimas išgalioja praėjus šešioms mėnesiams nuo dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

46 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša Valstybėms, Tarybos narems, apie:

- (a) Konvencijos pasirašyma;
- (b) ratifikaciniu raštu, priemimo ar prisijungimo dokumentu deponavima;
- (c) šios Konvencijos išgaliojimo data pagal Konvencijos 38 straipsnį;
- (d) pagal 9 straipsnio 3 punkto nuostatas padarytus pareiškimus;
- (e) pagal 13 straipsnio 3 punkto nuostatas perduotus pranešimus;
- (f) pagal 18 straipsnio 2 punkto nuostatas perduotus pranešimus;
- (g) pagal 40 straipsnio 2 ir 3 punkto nuostatas perduotus pranešimus;
- (h) pagal 41 straipsnio 1 punkto nuostatas padarytas išlygas ar pareiškimus;
- (i) pagal 41 straipsnio 2 punkto nuostatas atšauktas išlygas ar pareiškimo atšaukimus;
- (j) pagal 42 straipsnio 1 punktą padarytus pareiškimus ir velesnius pranešimus, perduotus pagal šio straipsnio 2 punktą;
- (k) pagal 43 straipsnio 4 punkto nuostatas perduotus pranešimus;
- (l) pagal 45 straipsnio nuostatas perduotus pranešimus ir denonsavimo išgaliojimo datas.

47 straipsnis

Ši Konvencija, pranešimai ir pareiškimai pagal Konvencija taikomi tik nusikaltimams, padarytiems po jos išgaliojimo Susitariančioiose Valstybėse.

Tai liudydami, žemiau pasirašiusieji, būdami tinkamai įgalioti, pasirašė šia Konvencija.

Sudaryta 1972 metų kovo 15 diena Strasbure angli ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra vienodai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius pasiūnia kiekvienai šia Konvencija pasirašančiai ar prie jos prisijungiančiai Vyriausybei patvirtintus nuorašus.

I PRIEDAS

Kiekviena Susitariančioji Valstybe gali pareikšti, kad ji pasilieka teise:

- (a) atsisakyti perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą), jei ji laiko nusikaltimu religinio pobūdžio nusikaltimu;
- (b) atsisakyti perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) dėl veikos, sankcija už kuria pagal jos Įstatymus gali skirti tik administracinė institucija;
- (c) nesivadovauti 22 straipsniu;
- (d) nesivadovauti 23 straipsniu;
- (e) dėl konstituciniu priešais nesivadovauti 25 straipsnio 2 sakinyje esančiomis nuostatomis;
- (f) nesivadovauti 26 straipsnio 2 punkte išdestytomis nuostatomis, kuriu atžvilgiu pagal savo Įstatymus ji pati yra kompetentinga;
- (g) netaikyti 30 ir 31 straipsniu veikos, sankcijas už kurias pagal jos Įstatymus gali skirti tik administracinė institucija, atžvilgiu;
- (h) nesivadovauti V dalimi.

II PRIEDAS

Kiekviena Susitariančioji Valstybe gali pareikšti, kad dėl priešais, kylanciu iš konstitucines teises, ji gali pateikti arba gauti prašymus perimti baudžiamąjį procesą (persekiojimą) tik esant jos Įstatymuose nurodytoms aplinkyboms.

Kiekviena Susitariančioji Valstybe pareiškimu pagal šios Konvencijos reikšme gali apibrezti terminą "išeisvis".

III PRIEDAS

Nusikaltimu, išskyrus baudžiamosios teises kvalifikuojamus nusikaltimus, sarašas: Šie nusikaltimai priskiriami nusikaltimams pagal baudžiamąją teisę:

- **Prancuzijoje**: neteisetas elgesys, sankcija už kurl skiria "*contravention de grande voirie*".
- **Vokietijos Federacineje Respublikoje** - neteisetas elgesys, kvalifikuojamas pagal Nuostatu pažeidimu Įstatyme išdestyta procedūra (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* - 1968 metu gegužes 24 diena - BGBl 1968, I, 481).
- **Italijoje** : neteisetas elgesys, kuriam taikomas 1967 metu kovo 3 dienos Įstatymas Nr. 317.